

WET MILIEUBEHEER
Ontwerpbeschikking

Aanvrager	: Twence B.V.
Aangevraagde activiteiten	: Afvalverwerkingsinrichting "Elhorst-Vloedbelt (stortplaats)"
Locatie	: Almelosestraat 3 te Zenderen
Datum ontvangst aanvraag	: 19 juli 2005
Datum ontwerpbeschikking	: 28 maart 2006
Kenmerk	: EMT/2005/4170
Projectnummer	: 283/O2/V Oprichtingsvergunning 2005

INHOUDSOPGAVE

1. Aanvraag.	1
2. Activiteiten en ligging.	1
3. Bevoegdheid tot vergunningverlening op grond van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).	1
4. Ontvankelijkheid.	2
5. Milieueffectrapportage (m.e.r.).	2
6. Coördinatie.	2
6.1. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo).	2
6.2. Woningwet.	2
7. Aanvraag en vergunning.	3
8. Eerder verleende vergunningen en ontvangen meldingen.	3
9. Feitelijke situatie.	3
10. Wijziging relevante regelgeving.	4
11. Beoordeling gevolgen voor het milieu ten gevolge van de aangevraagde activiteiten en de mogelijkheden door middel van voorschriften deze te voorkomen danwel te beperken.	5
11.1. De Milieueffectrapportage (m.e.r.).	5
11.2. MER- evaluatie.	7
11.3. Doelmatigheidstoetsing.	7
11.4. Toets aan de IPPC-richtlijn (96/61/EG) (Integrated Pollution Prevention and Control).	8
11.4.1. Beoordelingskader van de IPPC-richtlijn.	8
11.4.2. IPPC-richtlijn van toepassing.	9
11.5. Geluids- en trillingshinder en beperking van nadelige gevolgen van aan- en afrijdend verkeer.	11
11.6. Bodembescherming.	13
11.6.1. Huidige stand van zaken met betrekking tot dit milieucompartiment in deze inrichting.	13
11.6.2. Mogelijke milieugevolgen ten gevolge van de bedrijfsvoering.	13
11.6.3. Richtlijnen, circulaires en dergelijke die van toepassing zijn op de aangevraagde activiteiten.	13
11.6.4. Voorzieningen/maatregelen/onderzoeken die zijn voorgeschreven om bodemverontreiniging te voorkomen.	14
11.7. Externe veiligheid.	15
11.7.1. Mogelijke milieugevolgen ten gevolge van de bedrijfsvoering.	15
11.7.2. Richtlijnen, circulaires et cetera die van toepassing zijn op de aangevraagde activiteiten.	15
11.7.3. Voorzieningen/maatregelen/onderzoeken die voorgeschreven zijn om deze milieugevolgen te voorkomen dan wel te beperken.	15
11.8. Luchtverontreiniging en geuroverlast.	16
11.8.1. Huidige stand van zaken met betrekking tot dit milieucompartiment in deze inrichting.	16
11.8.2. Mogelijke milieugevolgen ten gevolge van de bedrijfsvoering.	16
11.8.3. Richtlijnen, circulaires et cetera die van toepassing zijn op de aangevraagde activiteiten.	16
11.8.4. Voorzieningen/maatregelen/onderzoeken die voorgeschreven zijn om deze milieugevolgen te voorkomen dan wel te beperken.	16
11.9. Verruimde reikwijdte.	18
12. Vogel- en Habitatrichtlijn (VHR) en Natuurbeschermingswet.	18
13. Toekomstige ontwikkelingen.	18
14. Provinciale Milieuverordening Overijssel 1998 (PMV).	19
14.1. Milieubeschermingsgebieden.	19
14.2. Inzameling bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke stoffen.	19
15. Procedure.	19
16. Besluit.	19

www.overijssel.nl

Postadres
Provincie Overijssel
Postbus 10078
8000 GB Zwolle

Telefoon 038 425 25 25
Telefax 038 425 75 00

1. Aanvraag.

Op 19 juli 2005 hebben wij een aanvraag ontvangen van Twence B.V., Boldershoekweg 51 te Hengelo om vergunning ingevolge het bepaalde in artikel 8.1. van de Wet milieubeheer (Wm) voor het oprichten en in werking hebben van een afvalverwerkingsinrichting (stortplaats met opslagplaats voor afvalstoffen) op de locatie Elhorst-Vloedbelt te Zenderen, gemeente Borne.

De inrichting is gelegen aan Almelosestraat 3, 7607 AJ te Zenderen, kadastraal bekend gemeente Borne, sectie F, nummers zie bijlage 1 van de aanvraag.

2. Activiteiten en ligging.

De activiteiten van de afvalverwerkingsinrichting, waarvoor vergunning wordt gevraagd, betreffen onder meer:

- het op of in de bodem brengen van 190.000 ton per jaar van buiten de inrichting afkomstige huishoudelijke en bedrijfsafvalstoffen, met een gemiddelde hoeveelheid van 731 ton per dag tot maximaal 1.240 ton per dag;
- het tijdelijke opslaan van afvalstoffen (grond, baggerspecie, secundaire bouwstoffen) en materialen (schone primaire bouwstoffen) in afwachting van nuttige toepassing binnen en buiten de inrichting.

De inrichting omvat naast de stortvakken (stortcompartimenten) onder andere een voorzieningengebouw met kantoren, kantine en opslagloods voor materieel, een afvalwaterbehandelingsinstallatie voor het behandelen van percolaat, apparatuur voor het affakkelen van stortgas en voorzieningen zoals een portiersloge en weegbruggen.

De inrichting is gelegen in het buitengebied van Zenderen (gemeente Borne), aan Almelosestraat 3. Het gebied waar de afvalverwerkingsinrichting is gevestigd, ligt binnen het Bestemmingsplan "Elhorst-Vloedbelt". De inrichting wordt omsloten door de Almelosestraat, de Brakeweg, de Zeilkerweg, de spoorlijn Almelo-Hengelo, de Grote Bavenkelsweg en Elhorsterveld. In de onmiddellijke omgeving van de inrichting zijn woningen van derden gelegen op een afstand van circa 250 meter vanaf de teen van het stortlichaam. Ontsluiting van de inrichting vindt plaats via de Almelosestraat.

3. Bevoegdheid tot vergunningverlening op grond van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

De onderhavige inrichting valt onder Bijlage I, categorie 28.1.a en c van het Ivb.

Op basis van categorie 28.4.a, onder 3 en 6, en categorie 28.4.f zijn wij bevoegd gezag als bedoeld in artikel 8.2 van de Wm.

Bij correspondentie graag ons kenmerk vermelden.

RABO Zwolle 39.73.41.121

4. Ontvankelijkheid.

In onze brief van 12 september 2005 (kenmerk EMT/2005/3986) hebben wij de aanvrager meegedeeld dat wij besloten hebben de termijn voor het toezenden van de ontwerpbeschikking te verlengen met vier maanden en eveneens de termijn voor het toezenden van de beschikking te verlengen met vier maanden.

Op deze Wm-aanvraag is op 23 september 2005 aanvullende informatie binnengekomen. Het gaat om het Erratum en aanvullingen, deel 3 van de aanvraag.

Tevens is op 27 januari 2006 een aanvulling op de aanvraag binnengekomen inzake de openingstijden op zaterdag.

De ingediende vergunningsaanvraag voldoet aan de in het Ivb gestelde eisen.

5. Milieueffectrapportage (m.e.r.).

De activiteiten waarvoor vergunning wordt gevraagd (zie onder punt 2), vallen onder het Besluit milieueffectrapportage 1994, zoals gewijzigd bij besluit van 7 mei 1999, Stb. 224, onderdeel C, zodat er een m.e.r. bij de aanvraag gevoegd moet worden.

De afvalverwerkingsinrichting valt onder onderdeel C 18.5 van vernoemd besluit, dat gaat over het oprichten van een inrichting bestemd voor het storten van meer dan 500.000 m³ niet-gevaarlijke afvalstoffen, niet-zijnde baggerspecie. Het MER is een hulpmiddel voor het bevoegd gezag bij de beoordeling van de aanvraag om vergunning ingevolge de Wm.

In 2001 is de m.e.r.-procedure doorlopen ten behoeve van de Wm-vergunning, die op 25 februari 2003 door ons is verleend en in 2004 na een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State is vernietigd.

Omdat in onderhavige aanvraag activiteiten als storten en opslag van afvalstoffen worden aangevraagd zoals beschreven in het MER van 2001, is opnieuw opstellen van een MER niet nodig. De aanvraag betreft nu een lager afvalaanbod dan in de scenario's van het MER van 2001 beschreven en de overslagactiviteiten blijven buiten beschouwing (zijn niet aangevraagd). Na beoordeling van deze aanvraag en toetsing van de wettelijke kaders voor m.e.r.-procedures, zijn wij van mening dat de aangevraagde activiteit past binnen het reeds opgestelde MER. De notitie in bijlage 14 van de aanvraag is als aanvulling op het MER aan de Commissie voor de m.e.r. toegestuurd met het verzoek de MER-aanvulling te betrekken bij haar oordeel op het MER van 2001 in relatie tot de thans voorliggende aanvraag. De Commissie voor de m.e.r. is samenvattend van mening dat de (milieu)effecten ten opzichte van de situatie in 2001 minder ingrijpend zijn en dat alle essentiële (milieu)informatie ten behoeve van de besluitvorming aanwezig is.

Wij hebben het MER betrokken bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag en het opstellen van de vergunning. Wij beschouwen het MER opgesteld in 2001 als volwaardig hulpmiddel in deze besluitvorming. Op basis van artikel 7.16 van de Wm, gecombineerd met bijlage 14 van de aanvraag, zijn wij van mening dat een opnieuw opstellen van een MER geen meerwaarde heeft (zie verder bij paragraaf 11.1).

De Commissie voor de m.e.r. hebben wij overigens nog om een definitief oordeel gevraagd, waarbij zij op de voet van artikel 7.26, lid 2 van de Wm de eventueel naar voren gebrachte zienswijzen over het MER zal betrekken.

Het MER is in deel 3 van de aanvraag bijgevoegd.

6. Coördinatie.

6.1. Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo).

Voor het lozen van bedrijfsafval-, huishoudelijk afval- en hemelwater op oppervlaktewater is op 4 maart 2003 door Waterschap Regge en Dinkel vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) verleend. Er hoeft niet opnieuw een aanvraag om lozingsvergunning te worden ingediend.

6.2. Woningwet.

Er is met betrekking tot deze aanvraag om vergunning geen sprake van bouwen in de zin van de Woningwet, zodat er geen bouwvergunning is aangevraagd.

7. Aanvraag en vergunning.

De aanvraag om vergunning en de daarin of daarbij verstrekte gegevens en de daarbijbehorende tekeningen maken deel uit van de vergunning. De vergunninghouder moet de inrichting in werking hebben overeenkomstig (de inhoud) van de vergunningsaanvraag en de vergunning. In deze vergunning is zo veel mogelijk getracht te voorkomen dat informatie uit de vergunningsaanvraag in de vergunningsvoorschriften wordt herhaald.

De bij de aanvraag in deel 3 gevoegde MER van 2001 maakt zelf geen onderdeel uit van de aanvraag, maar dient als hulpmiddel bij de besluitvorming over de aanvraag.

Door de aanvrager wordt vergunning gevraagd voor in de MER beschreven activiteiten, waarbij de hoeveelheid is aangepast: het storten van 190.000 ton afval per jaar, waarbij gemiddeld 731 ton per dag en maximaal 1.240 ton per dag gestort kunnen worden; en het tijdelijke opslaan van afvalstoffen (grond, baggerspecie, secundaire bouwstoffen) en materialen (schone primaire bouwstoffen) in afwachting van nuttige toepassing.

8. Eerder verleende vergunningen en ontvangen meldingen.

- Bij beschikking, d.d. 15 maart 1988, hebben wij aan de toenmalige vergunninghouder, Samenwerkingsverband Twente, een afvalstoffenwetvergunning verleend voor het oprichten en in werking hebben van onderhavige inrichting.
Bij beschikking, d.d. 7 september 1993, hebben wij de voorschriften behorende bij de beschikking van 15 maart 1988 aangevuld, bij beschikking, d.d. 28 november 1995, is de vergunning van 15 maart 1988 ambtshalve gewijzigd.
- De oprichtingsvergunning heeft een looptijd gehad van 10 jaar en was op 1 maart 1998 afgelopen. Ter overbrugging van de looptijd is op 25 mei 1998 een gedoogbeschikking verleend voor het in werking hebben van de inrichting voor de periode van 1 maart 1998 tot en met 3 november 1998.
- Op 3 november 1998 hebben wij aan Samenwerkingsverband Twente vergunning ingevolge de Wm verleend voor de afvalverwerkingsinrichting. Deze beschikking is op 18 september 2000 in beroep vernietigd.
Voor het uitvoeren van de noodzakelijke beheers- en onderhoudswerkzaamheden op de stortplaats hebben wij op 17 oktober 2000 een gedoogbeschikking afgegeven.
Deze beschikking is van kracht tot het moment dat een nieuwe milieuvergunning (oprichtingsvergunning) in werking is getreden.
- Op 25 februari 2003 hebben wij aan Twence BV, de opvolger van het Samenwerkingsverband Twente, vergunning verleend ingevolge de Wm voor het oprichten en in werking hebben van een stortplaats met een op- en overslagstation.
Deze beschikking is op 19 mei 2004 in beroep wederom vernietigd.

9. Feitelijke situatie.

Met betrekking tot de formele oprichting van de afvalverwerkingsinrichting is destijds (1987) door de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van een MER verleend.

De oprichtingsvergunning ingevolge de Afvalstoffenwet van 15 maart 1988 had een looptijd van 10 jaar. De veranderingsvergunning was aan de einddatum van die vergunning te weten 1 maart 1998 gekoppeld. Op 25 mei 1998 hebben wij een gedoogbeschikking verleend om de exploitatie te kunnen voortzetten.

Op aanvraag hebben wij vervolgens op 3 november 1998 aan Samenwerkingsverband Twente een Wm-vergunning verleend voor het in werking hebben van de gehele inrichting (artikel 8.1, lid 1 onder c van de Wm). Verzoeken om schorsing van deze vergunning zijn door de Voorzitter van de Raad van State afgewezen.

De vergunning trad op dat moment in werking. De exploitatie van de inrichting heeft op basis daarvan legaal kunnen plaatsvinden.

De uitspraak van de Raad van State d.d. 18 september 2000 op de beroepen in hoofdzaak, hield echter de vernietiging van de Wm-vergunning in.

Dit vanwege procedurele redenen. Aan een milieu-inhoudelijk oordeel is de Raad van State niet toegekomen. De uitspraak heeft ertoe geleid dat door Samenwerkingsverband Twente de exploitatie van de inrichting stilgelegd is. Op basis van een door ons verstrekte gedoogbeschikking kunnen wel de noodzakelijk beheersmaatregelen plaatsvinden.

Op 27 september 2001 is door Twence BV, de juridische opvolger van Samenwerkingsverband Twente, opnieuw aanvraag ingediend voor het oprichten en in werking hebben van de afvalverwerkingsinsrichting in Zenderen, gelijktijdig met een MER. Voor de MER is een m.e.r.-procedure doorlopen en de Wm-vergunning is op 25 februari 2003 verleend.

Een verzoek om schorsing van de vergunning is door de Voorzitter van de Raad van State afgewezen, de beroepen hield echter wederom de vernietiging van de Wm-vergunning in. Deze vergunning is opnieuw teniet gedaan op louter formele gronden. Opnieuw ontbreekt helaas een milieu-inhoudelijke toetsing.

De afvalverwerkingslocatie is een bestaande locatie die gedurende vele jaren met de noodzakelijke milieuvergunning(en) is geëxploiteerd. Twence BV is voornemens de exploitatie weer voort te zetten en heeft nu Wm-vergunning gevraagd voor samengevat het storten van niet-gevaarlijke afvalstoffen en het tijdelijk opslaan van bepaalde afvalstoffen en bouwstoffen.

Aan de vergunningsaanvraag ligt een milieueffectrapport ten grondslag.

In vergelijking met de vergunningsaanvraag van 2001 - die resulteerde in de aanvankelijke vergunning d.d. 23 februari 2004 - verschilt de thans voorliggende aanvraag qua feitelijke activiteiten slechts op het punt dat de te storten afvalhoeveelheid is afgenomen en het onderdeel overslagstation niet meer in de aanvraag is opgenomen. Voor het overige is Twence B.V. voornemens de activiteiten storten en opslag van afvalstoffen weer te hervatten.

10. Wijziging relevante regelgeving.

Op 28 april 2005 is een wijziging van het Ivb in werking getreden (Stb. 2005, 168).

Dit heeft in onderhavig geval het gevolg dat voor deze inrichting, zijnde een stortplaats, thans een Wm-vergunning voor onbepaalde termijn verleend kan worden.

Op 2 augustus 2005 is het Besluit luchtkwaliteit 2005 in werking getreden (Stb. 2005, 316).

Dit besluit vervangt het Besluit luchtkwaliteit van juni 2001 en is van toepassing op besluiten die na 4 mei 2005 worden genomen.

Op 1 december 2005 is de wijziging van de Wm in werking getreden ten aanzien van onder ander de implementatie van de Europese IPPC-richtlijn in de Wm (Stb. 2005, 432).

Wij hebben in deze beschikking de toetsing aan de IPPC-richtlijn en de in verband met de implementatie daarvan gewijzigde bepalingen van de Wm, in een aparte paragraaf opgenomen.

Toetsingskader “het belang van de bescherming van het milieu” (de artikelen 8.8 en 8.10 van de Wm).

11. Beoordeling gevolgen voor het milieu ten gevolge van de aangevraagde activiteiten en de mogelijkheden door middel van voorschriften deze te voorkomen danwel te beperken.

11.1. De Milieueffectrapportage (m.e.r.).

MER 2001.

Ten behoeve van de besluitvorming in 2003 betreffende de aanvragen voor de Wm- en de Wvo-vergunningen heeft de aanvrager in 2001 een MER laten opstellen.

Die MER dient nu opnieuw als hulpmiddel in onderhavige besluitvorming. In het MER zijn de verwachte gevolgen voor het milieu beschreven van de in 2001 aangevraagde zogenaamde “voorgenomen activiteit” als van een tweetal afvalaanbodalternatieven en inrichtings- en uitvoeringsvarianten. De alternatieven verschillen met name in de hoeveelheden te storten afvalstoffen. De uitvoeringsvarianten hebben betrekking op te nemen maatregelen bij de aspecten afvalwater, geluid, geur en stortgas.

Het Meest Milieuvriendelijk alternatief (MMA) bestaat uit een combinatie van een afvalaanbodalternatief en inrichtings- en uitvoeringsvarianten, waarbij de minste emissies en negatieve milieueffecten optreden.

Uit het MER blijkt dat het MMA in dit geval bestaat uit het “maximum aanbod alternatief”, uitgebreid met de varianten “verdergaande percolaatzuivering”, “reductie geuremissie”, “benutten stortgas” en alle beschouwde inrichtings- en uitvoeringsvarianten voor het aspect geluid.

De aanvrager heeft nu besloten vergunning aan te vragen voor een aangepaste hoeveelheid te storten en op te slaan afval van 190.000 ton per jaar, waarbij gemiddeld 731 ton per dag en maximaal 1.240 ton per dag gestort kunnen worden. Voorts zullen tijdelijk afvalstoffen (grond, baggerspecie, secundaire bouwstoffen) en materialen (schone primaire bouwstoffen) worden opgeslagen in afwachting van nuttige toepassing.

Bij de aangevraagde activiteit wordt rekening gehouden met enkele maatregelen van het MMA. Over de al dan niet te treffen maatregelen wordt - met uitzondering van “verdergaande percolaatzuivering” die in de lozingsvergunning zijn behandeld - ingegaan op de desbetreffende milieuaspecten, die in de volgende paragrafen worden behandeld.

Inspraakreacties op het MER 2001 en oordeel van de Commissie voor de m.e.r.

Op het MER 2001 zijn twee reacties binnengekomen van, te weten:

- a) Vereniging Onderzoek Flora en Fauna;
- b) Stichting behoud Elhorst/Vloedbelt.

Samengevat komen de opmerkingen van reclamant a) erop neer dat conclusies over de natuurwaarde in het gebied van de inrichting alleen getrokken kunnen worden op basis van volledige inventarisaties, dat de aanleg van nieuwe stortcompartimenten mogelijk waardevolle plantenpopulaties kan vernietigen en vervolgens mogelijk negatieve effecten op waardevolle dierpapulaties kan hebben. Niet duidelijk is of de locatie van de stortplaats representatief is voor het uitgevoerde onderzoek inzake natuurwaarden, dat in het MER is genoemd.

Reclamant b) voert diverse opmerkingen aan die vooral betrekking hebben op het niet nodig zijn van de openstelling van de afvalwerkingsinrichting (doelmatigheidsaspect), dat in het MER financiële aspecten ten onrechte worden genoemd als argumentatie voor het openstellen van de stortplaats, van verantwoorde exploitatie geen sprake zou zijn en het Nulalternatief niet is meegenomen. Voorts zijn diverse opmerkingen gemaakt ten aanzien van de gevolgen voor het milieu, vooral over het treffen van bepaalde voorzieningen.

De twee ingediende inspraakreacties bevatten volgens de reactie van de commissie in haar toestingsadvies van 12 december 2001 echter:

- geen informatie over een essentiële tekortkoming in het MER, waarvoor de commissie een aanvulling op het MER adviseert op te stellen;
- geen informatie over de inhoud van het MER die van belang is voor de besluitvorming en waarvoor zij een aanbeveling doet in haar advies;
- geen belangrijke onjuistheden die ter voorkoming van misverstanden weerlegd dienen te worden.

De commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het MER aanwezig is. Het MER geeft volgens haar een goede beschrijving van de "voorgenomen activiteit", van de alternatieven en van de effecten daarvan op het milieu. Er is volgens de commissie goede en bruikbare informatie beschikbaar gekomen om het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven in de besluitvorming.

De commissie maakt ten aanzien van geuremissie, bodem-, grond- en oppervlaktewater, geluid en het evaluatieprogramma enkele opmerkingen die niet van invloed zijn op haar positieve oordeel, maar die een bijdrage kunnen leveren aan de kwaliteit van de besluitvorming.

Aanvulling op het MER 2001 (notitie bijlage 14 van de aanvraag).

De aanvulling op het MER van 2001, opgenomen als bijlage 14 van deel drie van de aanvraag, legt het verband met het MER van 2001 en onderhavige aanvraag.

De notitie bevat de verschillen tussen de aanvraag van 2001 en onderhavige aanvraag.

De belangrijkste verschillen beider aanvragen zijn kort samengevat dat de hoeveelheden te storten afvalstoffen nu is teruggebracht en het overslagstation geen onderdeel meer uitmaakt van onderhavige aanvraag. Dit heeft tot gevolg dat de onderzoeksrapporten voor geur en geluid zijn aangepast. De huidige aanvraag bevat ook gegevens die een toetsing aan nieuw beleid, gewijzigde wet- en regelgeving, en aan Europese regelgeving vereenvoudigt. Wij hebben de aanvullingen op het MER aan de commissie toegezonden met het verzoek deze aanvulling in relatie tot de aanvraag te bekijken en een aanvullend oordeel te geven. Het advies van de commissie hebben wij op 2 januari 2006 ontvangen. De commissie is van mening dat de wijzigingen ten opzichte van de in 2001 voorgenomen situatie duidelijk in beeld zijn gebracht en dat de milieueffecten minder ingrijpend zijn. De commissie is van oordeel dat alle essentiële milieu-informatie ten behoeve van de besluitvorming aanwezig is en heeft verder geen commentaar of aanvullende adviezen.

Provinciale overweging.

Wij hebben het MER (en de aanvulling op het MER) betrokken bij de beoordeling van onderhavige vergunningsaanvraag. Het MER uit 2001 is als hulpmiddel in de besluitvorming op deze aanvraag evenzeer geschikt, omdat de thans aangevraagde activiteiten passen binnen het MER. Het MER bevat nog steeds goede en bruikbare informatie voor de besluitvorming.

Wij hebben de opmerkingen van de commissie, gemaakt tijdens de m.e.r.-procedure van 2001, in onze beschouwing betrokken en bij het opstellen van de voorschriften gebruikt. Voorzover deze opmerkingen betrekking hebben op aspecten die de Wm-vergunning beoogt te regelen, hebben wij deze in de volgende paragrafen behandeld.

Ten behoeve van de besluitvorming op de thans voorliggende aanvraag wordt het MER van 2001, tezamen met de aanvullingen op het MER (bijlage 14 van deel drie van de aanvraag) opnieuw ter inzage gelegd en kan een ieder zienswijzen over het MER naar voren brengen. De zienswijzen zullen aan de Commissie voor de m.e.r. worden toegezonden, zodat zij deze op de voet van artikel 7.26 lid 2 Wm kan betrekken bij haar definitieve oordeel.

11.2. MER- evaluatie.

De MER-evaluatie is wettelijk verplicht op grond van artikel 7.39 van de Wm. Binnen drie jaar na in gebruik name van de inrichting zal in opdracht van ons een evaluatieonderzoek van het MER plaatsvinden. Beoordeeld zal worden of de feitelijke situatie in de inrichting overeenstemt met de gegevens zoals opgenomen in het MER. In de bijlage van deze beschikking is nader omschreven op welke aspecten deze evaluatie betrekking zal hebben. Het evaluatieprogramma, zoals in hoofdstuk 10 "Evaluatieprogramma" van het MER is gepresenteerd, geldt hierbij als uitgangspunt. Conform de opmerking van de commissie zal de monitoring en de periodieke controle van de grondwaterkwaliteit onderdeel uitmaken van de evaluatie.

11.3. Doelmatigheidstoetsing.

Algemeen.

Bij onderhavige inrichting gaat het om het openen van een bestaande afvalverwerkingsinrichting, die sinds mei 1994 in exploitatie is geweest. In paragraaf 9, "Feitelijke situatie", zijn wij kort ingegaan op de geschiedenis van de Afvalverwerkingsinrichting "Elhorst-Vloedbelt" (hierna te noemen Elhorst-Vloedbelt). De verlening van de (destijds vigerende) oprichtingsvergunning van 15 maart 1988 betekende reeds ons positieve oordeel op het punt van de milieuhygiënische aanvaardbaarheid en de doelmatigheid van de oprichting en het in werking hebben van de inrichting. Bij de nadien verleende vergunningen zijn wij eveneens op dit punt tot een positief oordeel gekomen.

In verband met de nu voorliggende vergunningsaanvraag gaan wij opnieuw op dit aspect in.

Landelijk Afvalbeheersplan 2002-2012 (LAP).

Storten is als verwijderingstechniek - weliswaar onderaan de voorkeursvolgorde - opgenomen in de huidige Wm en zal voorlopig als verwijderingstechniek bestaan blijven. Storten is en blijft een onmisbare schakel in de verwijderingsketen.

Zowel in de vergunningsaanvraag als in het MER (met aanvulling) is, met vermelding van de daarbij relevante huidige beleidskaders en beleidsdocumenten, nadrukkelijk ingegaan op de noodzaak van het wederom in exploitatie nemen van Elhorst-Vloedbelt. De positie van Elhorst-Vloedbelt als stortlocatie die nu en in de toekomst een rol speelt in de landelijke capaciteitsplanning is als zodanig opgenomen in het LAP en dan met name in het Capaciteitsplan Storten. In het Capaciteitsplan Storten wordt onder andere aangegeven dat stortplaatsen de laatste schakel in de afvalbeheersketen zijn en als zodanig de achtervang voor afvalstoffen blijven, die om wat voor reden dan ook niet via andere schakels kunnen worden beheerd. Storten is een basisvoorziening die absoluut goed moet worden geregeld.

Naast een minimum aan landelijke stortcapaciteit is het ook van belang om de stortcapaciteit te beheersen en eventueel een maximum te stellen. De beoordeling van de omvang van de benodigde stortcapaciteit vindt op landelijk niveau plaats.

Rekening houdend met de in het LAP opgenomen stortlocaties en het feit dat de hoeveelheid te storten afval landelijk naar verwachting zal dalen, is er voor de komende jaren voldoende stortcapaciteit. Er zijn geen aanvullende redenen om nieuwe stortplaatsen of nieuwe stortcapaciteit te realiseren. In het Capaciteitsplan Storten zijn per locatie de (vergunde rest-)capaciteiten opgenomen.

Volgens het Capaciteitsplan Storten (LAP, deel 3, paragraaf 4.3, pagina 317) geldt weliswaar een moratorium op de uitbreiding van stortcapaciteit, maar Elhorst-Vloedbelt is hiervan nadrukkelijk uitgezonderd (LAP, deel 3, pagina 324, noot 2).

Elhorst-Vloedbelt is in het LAP opgenomen met een bepaalde landelijk vergunde capaciteit. Volgens dit plan bedraagt de (nog te vergunnen) restcapaciteit voor het storten van afval op Elhorst-Vloedbelt circa 3.700.000 m³.

In het beleidskader van het LAP wordt de doelstelling van het stortbeleid gedefinieerd als "het tegen maatschappelijk aanvaardbare kosten op een milieuhygiënisch verantwoorde en veilige wijze uitvoeren en zekerstellen van de stortfunctie in Nederland" (LAP, deel 1, pagina 200).

Verder uitgewerkt wordt in het Capaciteitsplan Storten aangegeven dat het voor de exploitatie van een stortplaats cruciaal is dat - gezien over de volledige levensduur - de capaciteit volledig kan worden gebruikt. De financiële exploitatie (afschrijvingen, reserveringen) kan dan worden ingericht op de volledige capaciteit. In beginsel zal de exploitatieduur van een stortplaats met een landelijk vergunde capaciteit voortduren respectievelijk worden verlengd tot deze capaciteit volledig is benut. In het Milieubeleidsplan Overijssel 2000+ , d.d. 13 december 2000, is Elhorst-Vloedbelt als een van de drie afvalverwerkingsinrichtingen in Overijssel genoemd. Voor het storten van afval is hiermee voldoende capaciteit in Overijssel, waarbij de eindverwijdering van afval tevens een functie op landelijke schaal heeft gekregen. Door mee te werken aan het LAP zullen wij onze invloed gebruiken om een goede exploitatie van de stortplaatsen te bereiken.

Op deze locatie toegespitst onderschrijven wij:

- het volledig benutten van de stortcapaciteit die is opgenomen in het nationale en provinciale afvalbeleid;
- het bieden van een afvalverwerkingsmogelijkheid in het geval van calamiteiten op de Afvalverwerkingsinrichting "Boeldershoek" en elders in Nederland;
- het binnen een aanvaardbare periode realiseren van de in het landschaps- en bestemmingsplan aangegeven eindvorm van de stortplaats;
- het verwerken van afvalstoffen op een bedrijfseconomisch verantwoorde wijze;
- het benutten van reeds gedane investeringen en het hiermee voorkomen van kapitaalvernietiging;
- het volledig en economisch verantwoord exploiteren van de stortcapaciteit teneinde aan de bij wet vereiste en door ons opgelegde nazorgverplichtingen te kunnen voldoen;
- het bijdragen aan nuttige toepassing van afvalstoffen door het bieden van tijdelijke opslagmogelijkheden voor nuttig toepasbare afvalstoffen.

Conclusie.

De aangevraagde activiteit past binnen het beleidskader van het LAP en is als doelmatig te beschouwen.

11.4. Toets aan de IPPC-richtlijn (96/61/EG) (Integrated Pollution Prevention and Control).

11.4.1. Beoordelingskader van de IPPC-richtlijn.

De Raad van de Europese Unie heeft een Europese IPPC-Richtlijn (Richtlijn 96/61/EG inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) opgesteld waaraan bedrijven moeten voldoen.

Deze richtlijn schrijft kort gezegd voor bepaalde gevallen voor dat vergunningen bepalingen en bijvoorbeeld grenswaarden dienen te bevatten die zijn gebaseerd op de Best Beschikbare Technieken (BBT) of de Best Available Techniques (BAT). Onder regie van de Europese Commissie worden in zogeheten BAT Reference Documents (BREF-documenten) bedrijfstakgewijs de verschillende BBT's beschreven voor de categorieën van bedrijven die onder de IPPC-richtlijn vallen.

De doelstelling van de IPPC-richtlijn is het bereiken van een geïntegreerde aanpak om industriële verontreinigingen te voorkomen en te bestrijden. Wanneer een installatie aan de BBT voldoet, mag ervan worden uitgegaan dat voldaan wordt aan het criterium van "meest recent en algemeen aanvaarde milieuhygiënische inzichten".

Inmiddels is de Wet van 16 juli 2005, houdende de wijziging van de Wm en de Wvo (verduidelijking in verband met de EG-richtlijn inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging; vergunning op hoofdzaken/-vergunning op maat), Stb. 2005, 432, op 1 december 2005 in werking getreden. Met deze wet is de IPPC-richtlijn geïmplementeerd in de Wm.

Voorzover nodig zullen in het onderstaande telkens na de bepalingen uit de IPPC-richtlijn de nieuwe bepalingen uit de Wm worden genoemd.

11.4.2. IPPC-richtlijn van toepassing.

De inrichting behoort tot de in artikel 1 van de IPPC-richtlijn bedoelde categorieën van industriële activiteiten, die in bijlage I van de richtlijn zijn genoemd, te weten categorie 5.4, stortplaatsen waar meer dan 10 ton per dag wordt ontvangen of die een totale capaciteit hebben van meer dan 25.000 ton.

Op basis van de richtlijn moeten er maatregelen worden getroffen ter voorkoming en beperking van emissies door de bedoelde activiteiten in lucht, water en bodem met inbegrip van maatregelen voor afvalstoffen. Dit om een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel te bereiken.

Uit bijlage 21 van de aanvraag om milieuvergunning blijkt dat de exploitant kan voldoen aan de algemene beginselen van de fundamentele verplichtingen genoemd in artikel 3 van de IPPC-richtlijn (artikel 8.12 b van de Wm).

Enkele verplichtingen hebben wij in voorschriften opgenomen, andere zijn wettelijk verplicht (bijvoorbeeld hoe te handelen bij ongewone voorvallen).

Vergunninghouder dient onder andere een bedrijfsnoodplan te hebben, waarin mogelijke incidenten zijn beschreven en maatregelen afgeleid zijn, teneinde afwijkende bedrijfsomstandigheden zoals brand en andere calamiteiten, te voorkomen c.q. de gevolgen daarvan voor het milieu te minimaliseren.

Gegevens uit de aanvraag.

De inhoud van de aanvraag om vergunning is getoetst aan artikel 6 van de IPPC-richtlijn. Hieruit blijkt dat de aanvraag (inclusief aanvullingen) voldoende gegevens bevat.

Voor onderhavige inrichting is een lozingsvergunning krachtens de Wvo afgegeven. Inhoudelijk zijn de Wm- en de Wvo-vergunningen op elkaar afgestemd, zodat aan artikel 7 van de IPPC-richtlijn is voldaan.

Het afvalwateraspect is integraal beoordeeld, waarbij in deze beschikking slechts algemene voorschriften zijn opgenomen (de zogenaamde vangnetbepaling).

Lozingseisen aan het afvalwater, dat geleid wordt naar de riolering of oppervlaktewater, zijn in de lozingsvergunning krachtens de Wvo opgenomen.

Vergunningsvoorwaarden IPPC-richtlijn.

De in de IPPC-richtlijn opgenomen vergunningsvoorwaarden zijn vertaald naar de voorschriften van deze beschikking. Voor de belangrijkste milieuaspecten geldt het volgende:

Emissiegrenswaarden voor water, bodem en lucht (artikel 9 en 18 van de IPPC-richtlijn; artikel 8.12, lid 2 van de Wm):

- *water*: deze aspecten zijn in de Wvo-vergunning behandeld; in de Wm-vergunning is een algemeen voorschrift opgenomen over de kwaliteit van het afvalwater om mogelijke aantasting van het rioolstelsel te voorkomen (voorschrift 1.11.1);
- *bodem*: voor het inrichten van stortvakken zijn specifieke voorschriften opgenomen, overeenkomstig de landelijke regelgeving (Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen, uitvoeringsrichtlijnen, en andere). In hoofdstuk 3 van de voorschriften zijn diverse bodembeschermende voorwaarden ten aanzien van de onderafdichting, controle en monitoring opgenomen. Om verontreiniging van de bodem blijvend te voorkomen, dient de stortplaats na exploitatie afgedekt te worden, dit is in hoofdstuk 8 van de voorschriften opgenomen;
- *lucht*: om geurhinder en luchtemissie (stof, stortgas) te beperken, zijn onder ander in hoofdstuk 4 van de voorschriften geurnormen opgenomen en eisen ten aanzien van stofverspreiding en stortgasemissies.

Belangrijke verontreinigende stoffen volgens bijlage III van de IPPC-richtlijn (artikel 8.12, lid 2 van de Wm).

Om verspreiding van asbestdeeltjes en deeltjes van C-hout te voorkomen, is in een voorschrift bepaald dat deze afvalstoffen in gesloten verpakkingen aangeleverd moeten worden. Behalve geur, emissies van stof (tijdens het storten, laden en lossen) en emissie van stortgas, komen geen luchtmissies van milieugevaarlijke stoffen vrij. De aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan het Besluit luchtkwaliteit 2005 en de NER. Enkele algemene bepalingen uit de NER (stofverspreiding) zijn in de voorschriften vertaald. De aangevraagde activiteiten voldoen aan de grenswaarden van het Besluit luchtkwaliteit, zoals behandeld in paragraaf 11.8 van deze beschikking.

Andere verontreinigende stoffen genoemd in bijlage III zijn niet relevant voor deze vergunningsaanvraag.

BBT's.

Bij de beoordeling van de voorliggende aanvraag is rekening gehouden met het in de IPPC-richtlijn gestelde ten aanzien van de overwegingen waarmee de BBT's voor het storten van afvalstoffen en de opslag van afvalstoffen bepaald kunnen worden (bijlage IV van de IPPC-richtlijn). Voor de activiteit storten is dit in hoofdzaak verwerkt in de Europese Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, waarin de eisen en bepalingen voor een stortplaats zijn opgenomen (vergelijk in dit verband de Regeling aanwijzing BBT-documenten, Staatscourant 2005, 231, tabel 1, onder 5.4). Hieraan is de aanvraag getoetst (voor stortplaatsen is geen BREF-document opgesteld). Voor het gedeelte opslag van afvalstoffen is met name getoetst aan het BREF-document Waste treatment, eindconcept augustus 2005 (BREF Afvalverwerking).

BREF Waste treatment (eindconcept).

Voorzover van toepassing is de aanvraag getoetst aan dit concept-BREF-document. Uit de informatie van bijlage 21 van de aanvraag blijkt, dat de tijdelijk opslag van afvalstoffen, dat in afwachting van definitieve verwijdering of verwerking zal worden opgeslagen, voldoet aan de BBT.

Voor deze werkzaamheden wordt dus voldaan aan de IPPC-richtlijn.

Europese Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen (Richtlijn Storten).

In de bijlage 21 van de aanvraag zijn de stortactiviteiten van de inrichting getoetst aan deze richtlijn. De richtlijn is geïmplementeerd in landelijke wet- en regelgeving, in het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen.

Uit de bijlage 21 van de aanvraag blijkt dat de inrichting voldoet aan de Europese richtlijn. Overeenkomstig de nationale wetgeving zijn diverse bepalingen vertaald naar vergunningvoorschriften.

Conclusie.

Uit toetsing van de aanvraag aan de inmiddels in de Wm geïmplementeerde IPPC-richtlijn en na beoordeling van de aanvraag aan de BBT's (onder andere BREF-document Waste treatment en de Europese Richtlijn Storten), is ons gebleken dat de aangevraagde activiteiten voldoen aan de eisen die voortvloeien uit de IPPC-richtlijn, zoals ook geïmplementeerd in nationale wet- en regelgeving, danwel de Europese wetgeving voor stortplaatsen.

11.5. Geluids- en trillingshinder en beperking van nadelige gevolgen van aan- en afrijdend verkeer.

Elhorst-Vloedbelt is gevestigd aan Almeloestraat 3 in Zenderen, gemeente Borne. De inrichting wordt omsloten door de Almeloestraat (provinciale weg N 743), Brakeweg, Zeilkerweg, Grote Bavenkelsweg en Elhorsterveld, en is omgeven door in het buitengebied verspreid liggende (bedrijfs)woningen en woningen langs de provinciale weg Almelo-Borne (N 743). De locatie is niet voorzien van een geluidszone in het kader van de Wet geluidhinder.

De inrichting wordt opgericht voor het storten van afval, het aanbrengen van onderafdichtingen, de opslag van (afval)stoffen voor nuttige toepassingen en het afdekken van de stortcompartimenten.

De activiteiten van de inrichting vinden plaats van maandag tot en met vrijdag tussen 07.30 uur en 17.30 uur. Op zaterdag kunnen incidenteel, maximaal 12 keer per jaar, dezelfde activiteiten plaatsvinden van 08.00 tot 12.00 uur, waarbij de geluidsemissie gelijk of lager is dan op maandag tot en met vrijdag en wordt derhalve hier niet verder beschouwd. Activiteiten voor de aanleg van een onderafdichting zullen niet op zaterdag plaatsvinden.

De stortactiviteiten van afval vinden plaats op het stortfront in één van de compartimenten. Het afval wordt hoofdzakelijk door kiepwagens aangevoerd.

Het overige gedeelte van het afval wordt door combinaties aangevoerd en vervolgens gestort. De opslagactiviteiten van bouwstoffen bestaan uit het aanvoeren en het lossen. De opslag van bouwstoffen, die nodig is voor het afdekken van het stortfront en overige nuttige toepassingen, vindt plaats in tussendepots binnen de inrichting. De shovel en de hydraulische kraan verwerken de bouwstoffen die nodig zijn voor het afdekken van de stort en dergelijke, en voor de grondwallen.

Het transport voor de stort vindt plaats door: kiepwagens van ingang/uitgang naar het stortfront, combinaties van in/uitgang naar de containerwisselplaats en van de containerwisselplaats naar het stortfront, motorwagens van de containerwisselplaats naar de in/uitgang en deze transporten retour. Alle transportvoertuigen worden op de weegbrug gewogen en de transportvoertuigen die van de stort komen, gaan indien nodig via de bandenwasinstallatie.

Wanneer een stortcompartiment bijna vol is, wordt de onderafdichting van het volgende compartiment aangelegd. Dit duurt ongeveer 3 tot 4 maanden. Voor de aanleg van de onderafdichting van de compartimenten 5b-6a en 6b is voor de beperking van de geluidsemissie een geluidswal nodig met een hoogte van 3,5 meter.

Voor het aanbrengen van de onderafdichting zijn een zandbetonietmenger, een shovel, 2 dumpers voor het transport van het zandbetonietmengesel, een trilwals en een grader nodig. Een hydraulische kraan is nodig voor de aanleg van kades en wallen.

De relevante geluidsbronnen zijn onder andere: compactor, shovel, hydraulische kranen, vrachtwagens, bandenwasinstallatie, laden en lossen van containers, achteruitrijdsignaal op de vrachtwagens, zandbetonietmenger, shovels, dumpers, trilwals, grader, hydraulische kraan.

De door de inrichting te veroorzaken geluidsniveaus in de omgeving zijn vermeld in de bij de aanvraag behorende rapportage van het akoestisch onderzoek (rapport 2004.1842-3 d.d. 22 juni 2005 Akoestisch onderzoek

Afvalverwerkingsinrichting Elhorst-Vloedbelt te Zenderen en Erratum rapport akoestisch onderzoek Afvalverwerkingsinrichting Elhorst-Vloedbelt te Zenderen) van adviesbureau Cauberg-Huygen te 's Hertogenbosch, hierna te noemen de rapportage. In de rapportage zijn de resultaten van de berekeningen voor de inrichting opgenomen. De berekeningen zijn uitgevoerd ter plaatse van de omringende woningen (rekenpunten), zie figuur 1.1 van de rapportage, conform de Handleiding meten en rekenen industrielawaai (1999), hierna te noemen de handleiding.

De geluidsniveaus die worden veroorzaakt door de activiteiten binnen de inrichtingsgrenzen worden beoordeeld conform de "Handreiking industrielawaai en vergunningverlening" (1998), hierna te noemen de handreiking. De geluidsniveaus bij de rekenpunten zijn berekend en beoordeeld op een hoogte van 1,5 meter. De inrichting is alleen in de dagperiode (07.00–19.00 uur) in werking en incidenteel op zaterdag tussen 08.00–12.00 uur. Er wordt overeenkomstig de handreiking uitgegaan van invallende geluidsniveaus (geen reflectie van de achter het rekenpunt gelegen gevel).

De berekeningen in de rapportage zijn uitgevoerd voor de representatieve bedrijfssituaties (rbs) per stortcompartiment. Het zijn de rbs voor het storten in de compartimenten: 1, 2, 4a, 4b-5a; 5b-6a; 6b; 7 en 8, en het storten in compartimenten gelijktijdig met het aanbrengen van de onderafdichtingen: 1 met 4b-5a; 2 met 4b-5a; 4a met 4b-5a; 4b-5a met 5b-6a; 5b-6a met 6b; 6b met 7 en 7 met 8. De geluidsvermogensniveaus van de diverse geluidsbronnen zijn bepaald door geluidsmetingen in vergelijkbare situaties en op basis van gegevens uit eigen meetarchief van Cauberg-Huygen.

De inrichting is gelegen aan de rand van Zenderen in de gemeente Borne.

De gemeente Borne heeft geen Nota industrielawaai vastgesteld. Voor de beoordeling van de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus zijn referentiemetingen uitgevoerd.

De metingen zijn uitgevoerd overeenkomstig de ICG-publicatie IL-HR-15-01:

“Richtlijnen voor karakterisering en meting van omgevingsgeluid”. De meetresultaten zijn in de rapportage aangegeven in hoofdstuk 2.

Ten aanzien van de optredende maximale geluidsniveaus wordt uitgegaan van de ten hoogste toelaatbare waarde van 70 dB(A) gedurende de dagperiode.

Representatieve bedrijfssituatie-Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Aeq,T}$).

In de representatieve bedrijfssituaties zijn de geluidsbronnen in de inrichting de basis voor de geluidsemissie van de inrichting. Hierbij is de modellering van de

geluidsbronnen zo opgezet, dat steeds per compartiment de worst case-situatie als uitgangspunt is genomen. Dit betekent dat het stortfront zich aan de rand van het

compartiment bevindt, in de directe omgeving van de meest nabij gelegen woning.

Voor compartiment 5b-6a is dit zelfs het geval in twee richtingen. Hierdoor zijn voor compartiment 5b-6a ook twee resultaten in beeld gebracht. Dit geldt ook voor de

situaties voor de aanleg van de onderafdichting. De hoogste bijdrage op de rekenpunten blijkt uit de situatie, waarbij de stort op 1 m boven het maaiveld wordt gemodelleerd.

De rekenresultaten van de Langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus zijn aangegeven in de tabellen 6, 10, en 11 van de rapportage. De referentiewaarden worden in geen van de situaties overschreden.

Maximale geluidsniveau (L_{Amax}).

De maatgevende geluidsbronnen voor het maximaal geluidsniveau zijn, afhankelijk van de situatie van het rekenpunt en het compartiment, de transportvoertuigen en de compactor. De maximale geluidsniveaus door het aanbrengen van de onderafdichting is lager dan die van de stort activiteiten. De hoogste waarde van het maximaal geluidsniveau (L_{Amax}) bedraagt 51 dB(A). Dit is lager dan de toelaatbare grenswaarde van L_{Amax} 70 dB(A).

De rekenresultaten van de maximale geluidsniveaus zijn vermeld in tabel 7 (in de rapportage per abuis aangegeven als tabel 5 (baladzijde 20)) en tabel 12 van de rapportage. De referentiewaarden worden in geen van de situaties overschreden.

BBT.

In de rapportage zijn een aantal maatregelen aangegeven, zoals het beperken van het geluidsvermogensniveau van een aantal machines, geluidswallen bij de aanleg van een aantal onderafdichtingen, waardoor de geluidsniveaus ten gevolge van de inrichting op de rekenpunten lager dan wel gelijk zijn aan de referentieniveaus. Hiermee is voldoende invulling gegeven aan het BBT-principe.

Indirecte hinder.

In hoofdstuk 8 van de rapportage is het aspect indirecte hinder (Verkeersaantrekkende werking van de inrichting/inrichtingsgebonden verkeer) behandeld. De inrit van de inrichting is zodanig gelegen dat het inrichtingsgebonden verkeer niet meer herkenbaar is bij de dichtst bij gelegen woningen langs, danwel in de omgeving van de Almeloestraat (provinciale weg N 743). Dit blijkt ook uit de resultaten van de verkeersgeluidberekeningen, die in tabel 13 van de rapportage zijn aangegeven.

In een aantal geluidsvoorschriften zijn grenswaarden voor de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus en maximale geluidsniveaus in de representatieve bedrijfssituatie per compartiment aangegeven voor de rekenpunten. Hierbij wordt aangesloten bij de berekende waarden, zodat niet meer wordt vergund dan wordt gevraagd.

Teneinde ervoor te zorgen dat de gestelde doelvoorschriften worden nageleefd en omdat het akoestisch onderzoek hoofdzakelijk gebaseerd is op gegevens van vergelijkbare inrichtingen, wordt opgelegd dat de vergunninghouder éénmalig geluidsmetingen moet (laten) uitvoeren.

Conclusie.

Op basis van het voorgaande concluderen wij dat de geluidshinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt door het bepaalde in de aan deze beschikking te verbinden voorschriften.

11.6. Bodembescherming.

11.6.1. Huidige stand van zaken met betrekking tot dit milieucompartiment in deze inrichting.

De voormalige exploitant van de afvalverwerkingsinrichting, Samenwerkingsverband Twente, heeft in de lijn van het huidige Stortbesluit bodembescherming en de bijbehorende richtlijnen bodembeschermende voorzieningen voor de bestaande stortvakken aangelegd volgens de geldende normen en inzichten. Vooraf aan de aanleg van de voorzieningen zijn de nodige bodem- en grondwateronderzoeken uitgevoerd.

De onderaafdichtingsconstructie voor de reeds bestaande stortvakken is volgens het model 1 van de Leidraad Storten uitgevoerd en bestaat uit een isolerende combinatieafdichting, een HDPE-folie en een zand/betonietlaag van 0,50 meter. Op de combinatieafdichting bevindt zich een percolaatverzamelstelsel, bestaande uit percolaatdrains in een grindkoffer en een laag zand van circa 0,50 meter.

Ook zijn bodembeschermende voorzieningen aangelegd zoals bijvoorbeeld ten behoeve van de bandenwasplaats.

11.6.2. Mogelijke milieugevolgen ten gevolge van de bedrijfsvoering.

Door het storten van afvalstoffen kan bodem- en grondwaterverontreiniging ontstaan vanwege uittredend percolaat en verontreinigd hemelwater. Ook het inspecteren en het tijdelijk opslaan van afvalstoffen is een bodembedreigende activiteit, daar de gebezigde stoffen kunnen uitloggen. Van nevenactiviteiten van de inrichting, zoals het zuiveren van afvalwater (onder andere percolaat), het bandenwassen en de opslag van (onverhoopt aangetroffen) gevaarlijke stoffen, kan eveneens een risico op bodemverontreiniging uitgaan. Door maatregelen en voorzieningen te treffen dient bodemverontreiniging te worden voorkomen.

11.6.3. Richtlijnen, circulaires en dergelijke die van toepassing zijn op de aangevraagde activiteiten.

Afgeleid van Europese richtlijnen en verordeningen zijn krachtens de Wm en de Wet bodembescherming diverse besluiten, regelingen en richtlijnen van toepassing op onderhavige inrichting/activiteiten. Naast de wettelijke bepalingen ter bescherming van de bodem, zoals onder andere de nazorgbepalingen in de artikelen 8.49 tot en met 8.51 van de Wm, is met name de volgende regelgeving van belang en voorzover relevant van toepassing verklaard op de activiteiten van de stortplaats: Stortbesluit bodembescherming, Uitvoeringsregeling stortbesluit bodembescherming, Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen, Richtlijn onderaafdichtingsconstructies voor stort- en opslagplaatsen, Richtlijn drainage- en controlesystemen, en de Richtlijn dichte eindafwerking. Op grond van de Europese Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen, is de Nederlandse wet- en regelgeving in 2001 op diverse punten aangevuld.

Op basis van genoemde wet- en regelgeving hebben wij de in de regelgeving nader geformuleerde eisen in de vorm van voorschriften aan deze beschikking verbonden.

11.6.4. Voorzieningen/maatregelen/onderzoeken die zijn voorgeschreven om bodemverontreiniging te voorkomen.

Teneinde het gevaar voor bodemverontreiniging te beperken, dienen activiteiten die hiervoor een risico vormen, op of boven een bodembeschermende voorziening plaats te vinden. De ingerichte stortvakken zijn voorzien van IBC-voorzieningen (maatregelen voor isoleren, controleren van de isolatie en beheersen van eventuele emissies van gestort afval). Conform de nationale regelgeving zijn bodembeschermende voorzieningen voor de stortactiviteiten opgenomen (met name onderafdichting stortvakken). Voor het bewaken van de kwaliteit en het functioneren van de bodembeschermende voorzieningen van de stortplaats dient een controlesysteem aangelegd te worden voor onder andere het nemen van grondwatermonsters.

Regelmatig dienen de voorzieningen gecontroleerd te worden waarbij met name het percolaat en het grondwater op bepaalde parameters bemonsterd dienen te worden.

Gelet op het advies van de commissie is in de voorschriften aandacht besteed aan de kwaliteit van het te gebruiken materiaal onder de afdichtingslagen (steunlagen). Om negatieve invloeden door een bepaald zoutgehalte te voorkomen, is in voorschrift 3.2.4 opgenomen dat voor de aanleg van de onderafdichting uitsluitend materiaal mag worden toegepast dat geen bodemverontreiniging kan veroorzaken en dat de goede werking van de onderafdichting niet kan verstoren door bijvoorbeeld diffusie van stoffen uit de onderliggende (steun)laag. Verder is in voorschrift 8.1.1 opgenomen dat bij de beoordeling van de toestand van de stortcompartimenten, voordat tot aanleg van de eindafwerking kan worden overgegaan, ook rekening dient te worden gehouden met de staat van de onderafdichting en in voorschrift 8.2.4 is bepaald dat het tijdstip van aanbrengen van de dichte eindafwerking mede afhangt van de staat van de onderafdichting die door diffusie mogelijk aangetast kan zijn. Bij beëindiging van de stortactiviteiten dient de stortplaats te worden voorzien van een dichte eindafwerking. Ervan uitgaande dat de levensduur van de onderafdichting niet oneindig is, dienen - om de vorming van percolaat en uiteindelijk bodemverontreiniging te voorkomen - de stortvakken blijvend dicht afgedekt te worden.

Volgens het Stortbesluit bodembescherming moet de eindafdichting uiterlijk 30 jaar na aanleg van de onderafdichting plaats vinden. In de aanvraag, bijlage 12 (Inrichtingsplan) heeft de vergunninghouder gesteld de bovenafdichting zo laat mogelijk aan te willen brengen. Als reden wordt aangegeven dat zettingen, met name zettingsverschillen van negatieve invloed zijn op het functioneren van de bovenafdichtingsconstructie. Naast deze technische noodzaak (zettingsverschillen) worden voor het bepalen van het moment van aanleg van de bovenafdichting factoren genoemd als emissiebeheer (gas, percolaat) en financiële overwegingen (kosten en investeringen voor het zuiveren van het percolaat, te genereren middelen voor de aanleg van de bovenafdichting). Tenzij het afvalaanbod het niet toelaat, gaat vergunninghouder niet uit van een gefaseerde aanleg van de eindafdichting. De bovenafdichting van het gehele stortterrein zal dan op een zo laat mogelijk moment kunnen geschieden.

Wij kunnen ons vinden in de keuze die in de aanvraag is toegelicht, en zijn het hiermee eens. Naast de door vergunninghouder genoemde kostenafweging is het milieuhygiënisch verantwoord te kiezen om het afval zo lang mogelijk aan uitloging bloot te stellen en hiermee de afbraakprocessen binnen het stortlichaam door intredend hemelwater te bevorderen. Wij onderschrijven deze visie. Gefaseerde aanleg van de bovenafdichting wordt hierbij niet geheel uitgesloten, namelijk als de wettelijke termijn van 30 jaar in het geding gaat komen.

Diverse bodembeschermende maatregelen ten behoeve van controle van de aangelegde systemen en voor de eindafwerking, zoals de keuring van de bovenafdichting, regelmatige controle van de bovenafdichting, hebben wij overeenkomstig de regelgeving aan de vergunning verbonden.

Op grond van recente wijziging in de regelgeving is in de voorschriften bepaald dat een "urgentieplan op hoofdlijnen" opgesteld moet worden. In dit plan dienen de maatregelen aangegeven te worden die getroffen moeten worden indien blijkt dat aanwezige bodembeschermende voorzieningen onverhoopt niet toereikend zijn (wanneer voor bepaalde parameters het interventiepunt is bereikt).

Een andere nieuwe aanvulling van de regelgeving betreft de verplichting om aan de stortplaats gelegen oppervlaktewater regelmatig te bemonsteren en zodoende een mogelijk negatief effect van de stortplaats op omliggend oppervlaktewater te kunnen signaleren en vervolgens zo nodig te kunnen ingrijpen. Dit is in de vergunning conform de regelgeving opgenomen.

11.7. Externe veiligheid.

11.7.1. Mogelijke milieugevolgen ten gevolge van de bedrijfsvoering.

In het stortlichaam vormen zich brandbare stortgassen die grotendeels worden onttrokken en naar een stortgasbenuttingsinstallatie afgevoerd worden. Deze laatste genoemde installatie bevindt zich buiten het terrein van de inrichting. Indien de stortgassen niet nuttig kunnen worden toegepast, worden zij verbrandt in de aanwezige fakkelinstallatie. Dit komt zeer incidenteel voor. Tijdens de werkzaamheden storten en opslag van afvalstoffen is de kans op een brand aanwezig. Gevaarlijke stoffen (licht ontvlambare vloeistoffen) zijn nauwelijks aanwezig. Het kan voorkomen dat een geringe hoeveelheid gevaarlijke stoffen onverhoopt aangetroffen wordt in het te storten afval. Het bezigen en de opslag van deze gevaarlijke afvalstoffen kan een milieubelasting vormen, bijvoorbeeld naar de bodem.

11.7.2. Richtlijnen, circulaires et cetera die van toepassing zijn op de aangevraagde activiteiten.

Voor de stortgassen is in de NER een regeling opgenomen. Stortgassen dienen te worden onttrokken en verbrand, indien zij niet nuttig kunnen worden toegepast. Het laatste heeft uiteraard de voorkeur. De activiteiten binnen de inrichting vallen ten aanzien van de externe veiligheid niet onder een landelijke richtlijn.

11.7.3. Voorzieningen/maatregelen/onderzoeken die voorgeschreven zijn om deze milieugevolgen te voorkomen dan wel te beperken.

Aan de stortgasonttrekkingsinstallatie alsmede de fakkelinstallatie zijn veiligheidsvoorschriften verbonden. Voor de opslag van onverhoopt aangetroffen gevaarlijke stoffen is een bepaalde opslagvoorziening voorgeschreven.

Voorts zijn enkele brandpreventie- en brandbestrijdingsmaatregelen in de vergunning opgenomen. Zo mogen brandende en smeulende stoffen niet worden geaccepteerd en dienen voldoende brandbestrijdingsmiddelen (handblusmiddelen) aanwezig te zijn. De inrichting moet ten behoeve van dienstverlening bij een calamiteit ten minste vanuit twee windrichtingen kunnen worden bereikt. De vergunninghouder dient te beschikken over een bedrijfsnoodplan, waarmee jaarlijks ten minste een keer geoefend moet worden.

11.8. Luchtverontreiniging en geuroverlast.

11.8.1. Huidige stand van zaken met betrekking tot dit milieucompartiment in deze inrichting.

Gedurende de periode dat storten en opslaan van afval niet plaatsvindt, worden uitsluitend beheersmaatregelen op het stortterrein van de inrichting uitgevoerd. De volgestorte compartimenten zijn afgedekt met een afdeklaag van 0,50 meter. Het ontwijkende stortgas wordt grotendeels onttrokken en afgevoerd voor energieopwekking.

11.8.2. Mogelijke milieugevolgen ten gevolge van de bedrijfsvoering.

De binnen de inrichting uit te voeren activiteiten kunnen emissies van stof en geur veroorzaken. Tijdens het storten aan het stortfront en het opslaan van (afval)stoffen op het terrein is stofverspreiding mogelijk en zijn geurbronnen aanwezig waardoor stankoverlast kan ontstaan. Het op het stortterrein ontwijkende stortgas en het affakkelen van een gedeelte van dit gas kan een bron van (geur)emissie zijn.

11.8.3. Richtlijnen, circulaires et cetera die van toepassing zijn op de aangevraagde activiteiten.

De Nederlandse emissie richtlijnen lucht (Ner) is het toetsingskader voor het opleggen van geur- en stofnormen. In het onderhavig geval is de grondslag voor het opnemen van geurnormen, maatregelen ter voorkoming van stof- en geurhinder en toe te passen meetmethodes in de Ner te vinden.

11.8.4. Voorzieningen/maatregelen/onderzoeken die voorgeschreven zijn om deze milieugevolgen te voorkomen dan wel te beperken.

Geur.

Bij de aanvraag om deze vergunning (en ook in het MER) is een onderzoeksrapport gevoegd met de resultaten van een geurmeting en geurverspreidingsberekening voor de geplande activiteiten op de locatie. Toetsingskader is hierbij de geurnormen zoals die reeds in de wijzigingsvergunning d.d. 7 september 1993 door ons waren opgelegd. Uit het geuronderzoek blijkt dat de inrichting aan de geurnormen van 1 ge/m³ als 95-percentiel voor verspreid liggende woningen en 1 ge/m³ als 99,5-percentiel voor aaneengesloten woonbebouwing in de omgeving van de inrichting kan voldoen, mits tijdens het verrichten van de activiteiten bepaalde in de voorschriften en in de aanvraag vastgelegde condities worden nageleefd. De geurbelasting van maximaal 10 ge/m³ als 99,99-percentiel voor aaneengesloten woonbebouwing zal volgens het geuronderzoek eveneens niet worden overschreden.

In de vergunning hebben wij vorengenoemde geurnormen en enkele concrete maatregelen opgenomen om geuroverlast tegen te gaan. Zo is onder andere bepaald dat afvalstoffen op het stortfront direct dienen te worden verwerkt en aan het eind van de dag met een laag van ten minste 0,10 meter grond afgedekt moet worden, voor het stortfront is een maximale oppervlakte voorgeschreven. Op aanbeveling van de commissie hebben wij aanvullend een éénmalige onderzoeksverplichting van de geuremissie opgenomen. Door dit controleonderzoek op te nemen kan de geurbelasting in een representatieve situatie (een half jaar na volledig in werking zijn) en in de meest ongunstige periode van het jaar (zomer) worden vastgesteld. Vervolgens dient vergunninghouder de verkregen waarden te vergelijken met de in de vergunning opgelegde geurnormen en zo nodig in overleg met ons aanvullende maatregelen te treffen. Te denken valt hierbij de afvalstoffen met een laag van minimaal 0,20 meter grond af te dekken en/of de oppervlakte van het stortfront te verkleinen.

De twee geurreducerende maatregelen aanleg van een tijdelijke afdeklaag van 0,20 meter in plaats van 0,10 meter en vernevelen van stoffen nabij het stortfront, zoals voorgesteld in het MMA van het MER, zijn door de vergunninghouder niet in de aanvraag overgenomen. Ook wij hebben deze niet in de voorschriften opgenomen. Volgens het verrichte geuronderzoek leidt een dikkere afdeklaag niet tot een afname van de berekende geurbelasting bij de woningen. Het vernevelen van een speciale vloeistof die geur absorbeert en neutraliseert, wordt eveneens niet zinvol geacht omdat de invloed van deze maatregel bij ongunstig weer niet te kwantificeren is.

Mocht echter uit het voorgeschreven controleonderzoek en toetsing aan de opgenomen geurnormen blijken dat aanvullend maatregelen getroffen moeten worden, komen onder ander deze geurreducerende maatregelen weer in beeld.

Besluit luchtkwaliteit.

Bij de aanvraag is tevens een rapport gevoegd inzake het uitgevoerde onderzoek ten behoeve van de toetsing aan het Besluit luchtkwaliteit.

Voor de emissies van fijn stof voldoen de aangevraagde activiteiten aan de eisen van het Besluit luchtkwaliteit. Aan de grenswaarde van 40 microgram/m³ als jaargemiddelde concentratie wordt voldaan. Door de activiteiten van de inrichting neemt het aantal overschrijdingen als gevolg van de achtergrondconcentratie eveneens niet toe.

Ook aan de eisen uit het Besluit luchtkwaliteit ten aanzien van stikstofoxiden wordt voldaan. In het door PRA Odournet uitgevoerde onderzoek (rapportnummers TWEN 04D7 en TWEN 05D2) is getoetst aan het Besluit luchtkwaliteit 2001. Op het moment van besluitvorming voor deze beschikking is echter het Besluit luchtkwaliteit 2005 van toepassing. Het besluit van 2005 stelt in hoofdlijnen dezelfde eisen als het besluit van 2001. Het nieuwe besluit, het Besluit luchtkwaliteit 2005, wijkt onder meer af van het oude besluit door de mogelijkheid van de zogenaamde "zeezoutaftrek".

Het Besluit luchtkwaliteit 2005 bevat op geen enkel punt strengere eisen dan het Besluit luchtkwaliteit 2001. In het onderzoeksrapport is geen rekening gehouden met de zeezoutaftrek, zodat sprake is van een behoudende benadering. Nu de luchtkwaliteit in de omgeving van de inrichting voldoet aan het besluit van 2001, wordt eveneens voldaan aan het Besluit luchtkwaliteit 2005. Aanvullende (extra) maatregelen ter beperking van emissies naar de lucht zijn hierdoor dan ook niet vereist.

Maatregelen.

Door het opleggen van bepaalde maatregelen in de vergunning (onder andere besproeien met water, vegen met geschikt materieel) wordt het ontstaan van stof en stofverspreiding voorkomen. Voorts zal de aanvrager aanvullende maatregelen nemen zoals roetfilters op de uitlaten van de machines en de toepassing van bijvoorbeeld een middel dat verstuiving verhindert (celluloselaag).

Ten aanzien van het gasonttrekkingssysteem (aanleg, stortgasbenutting) en de fakkelinstallatie (technische eisen, emissie-eisen) hebben wij de bepalingen uit de landelijke regelgeving overeenkomstig in de vergunning overgenomen.

11.9. Verruimde reikwijdte.

Landschapsplan (visuele hinder).

In 1993 is een landschapsplan voor de afgewerkte inrichting opgesteld. De toekomstige eindbestemming (en gebruik) van de locatie na eindafwerking is nog niet vastgesteld. Het landschapsplan sluit aan op de in het bestemmingsplan vastgestelde randvoorwaarden ten aanzien van vormgeving van de stortplaats. In het inrichtingsplan (bijlage 12 van de aanvraag) is onder meer aangegeven wanneer welke delen van het plan worden uitgevoerd en daarmee samenhangend in welke volgorde de diverse stortvakken zullen worden volgestort. De uiteindelijke dimensies van de stortplaats zullen aanzienlijk zijn (40 hectare oppervlakte, maximale hoogte 28 meter). Daarom is veel aandacht geschonken aan de landschappelijke inpassing van de stortplaats.

Natuurwaarden.

Uit de beschouwingen ten aanzien van de ecologische effecten van de stortplaats in het MER concluderen wij dat op de locatie geen bijzondere natuurwaarden aanwezig zijn, de effecten op de vegetatie gering of niet aanwezig zijn, geringe effecten op de fauna optreden, met name in de aanleg- en gebruiksfase aanwezig door verstoring door geluid. Hoe eerder de stortplaats kan worden volgestort en afgedekt, hoe minder de verstoring op vegetatie en fauna.

12. Vogel- en Habitatrichtlijn (VHR) en Natuurbeschermingswet.

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG en de Richtlijn 92/33/EEG), beschermen de natuur in heel Europa. Beide richtlijnen beschermen speciale gebieden, en elk lidstaat van de Europese gemeenschap is verplicht om speciale beschermingszones vast te stellen.

De VR beoogt de instandhouding van alle natuurlijk in het wild levende vogelsoorten op het Europese grondgebied van de lidstaten (artikel 1, lid 1 van de VR).

De speciale beschermingszones van de VR in Nederland staan inmiddels vast.

Op 7 december 2004 is het beschermingsregime voor deze gebieden gaan gelden. De HR heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitatten en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten (artikel 2, lid 1 van de HR).

De procedure voor de speciale beschermingszones van de HR is nog niet helemaal afgerond. Beide richtlijnen kennen een tweeledig beschermingsregiem:

- gebiedsbescherming;
- soortenbescherming.

De VHR worden in Nederland geïmplementeerd door de Natuurbeschermingswet 1998.

Op 1 oktober 2005 is de Wet tot wijziging van de Natuurbeschermingswet in werking getreden (Stb. 2005, 473). Met deze inwerkingtreding vindt de toets die uit de VR volgt, plaats door vergunningverlening van de Natuurbeschermingswet. Voor vergunningverlening op grond van de Wm is er geen aparte toets meer nodig.

Voor HR-gebieden moet in de vergunningverlening van de Wm nog wel rekening gehouden worden, omdat de procedure van aanwijzing formeel nog niet is afgerond. Pas als dat gebeurt is, is toetsing door de natuurbeschermingswetvergunning voldoende. De inrichting is niet gelegen in of nabij een VHR-gebied. Het dichtstbijzijnde VHR-gebied is gelegen op een afstand van meer dan 10 km. Op deze afstand zijn er geen effecten van de inrichting op het VHR-gebied. Een verdere beoordeling op grond van de VHR is niet noodzakelijk.

13. Toekomstige ontwikkelingen.

De aanvrager onderzoekt momenteel de uitbreiding van de percolaatzuiveringsinstallatie. Wellicht is in de toekomst een compactor in de inrichting niet meer nodig is. In de omgeving van de inrichting zullen mogelijk nieuwe watergangen worden gerealiseerd, die van invloed kunnen zijn op de toekomstige grondwaterniveaus. Nabij de stortplaats, op het grondgebied van de gemeente Almelo, is het voornemen om een tuincentrum te realiseren.

Er zijn verder geen andere ontwikkelingen binnen en nabij de inrichting te vermelden, dan in de aanvraag zijn opgenomen (paragraaf 4.3 en 4.4 van deel 1 van de aanvraag).

Er is in de ruimtelijke planning van het gebied waarin de inrichting gevestigde is, voldoende milieuruimte voor de aangevraagde activiteiten.

14. Provinciale Milieuverordening Overijssel 1998 (PMV).

14.1. Milieubeschermingsgebieden.

De inrichting is niet in een milieubeschermingsgebied gelegen.

14.2. Inzameling bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke stoffen.

Hoofdstuk 4, titel 4.3, van de PMV, waarin bepalingen over de registratie van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen zijn opgenomen, is door een wetswijziging van rechtswege vervallen.

Voor het inzamelen van afvalstoffen is nu het Besluit inzamelen van afvalstoffen van toepassing, en voor het melden en registreren van afvalstoffen is het Besluit melden van bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen van toepassing.

15. Procedure.

De beschikking op deze aanvraag zal worden voorbereid overeenkomstig de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 (nieuw) van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De wet die de voorbereidingsprocedures van afdelingen 3.4 en 3.5 van de Awb heeft samengevoegd tot deze uniforme openbare voorbereidingsprocedure is in werking getreden op 1 juli 2005.

Wij zijn van mening dat het belang van de bescherming van het milieu zich niet verzet tegen vergunningverlening.

16. Besluit.

WIJ HEBBEN HET VOORNEMEN:

- **DE GEVRAAGDE VERGUNNING INGEVOLGE DE WET MILIEUBEHEER ONDER HET STELLEN VAN BIJGEVOEGDE VOORSCHRIFTEN TE VERLENEN VOOR ONBEPAALTE TIJD ;**
- **BINNEN DRIE JAAR NA INGEBRUIKNAME VAN DE INRICHTING EEN MER-EVALUATIEONDERZOEK TE LATEN VERRICHTEN OVEREENKOMSTIG DE EVALUATIEPARAGRAAF MILIEUEFFECTEN, OPGENOMEN IN BIJLAGE 1 VAN DIT BESLUIT.**

Een exemplaar van de ontwerpbeschikking hebben wij gezonden aan:

- a. Twence B.V., t.a.v. de heer C.P. Boomars, Postbus 870, 7550 AW Hengelo;
- b. Burgemeester en Wethouders van Borne, Postbus 200, 7620 AE Borne;
- c. Burgemeester en Wethouders van Almelo, Postbus 5100, 7600 GC Almelo;
- d. VROM-Inspectie Regio Oost, Postbus 136, 6800 AC Arnhem;
- e. Dagelijks bestuur van Waterschap Regge en Dinkel, Postbus 5006, 7600 GA Almelo;
- f. Dagelijks bestuur van de Regio Twente, Postbus 1400, 7500 BK Enschede;
- g. Bestuurlijk Afval Overleg Orgaan, p.a. SenterNovem, t.a.v. de heer H. Huisman, Postbus 8242, 3503 RE Utrecht;
- h. Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Directie Oost, Postbus 554, 7400 AN Deventer;
- i. Commissie voor de milieueffectrapportage, Postbus 2345, 3500 GH Utrecht;

GS,

N.B. 1. Binnen zes weken na terinzagelegging van het ontwerpbesluit kunt u zienswijzen naar voren brengen. Deze kunt u richten aan Gedeputeerde Staten van Overijssel, team EMTV, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle. U kunt uw zienswijzen desgewenst ook per fax versturen (faxnummer 038 425 75 00).

N.B. 2 Maatregelen bij ongewone voorvallen.

Volledigheidshalve maken wij de vergunninghouder attent op de verplichtingen indien zich een ongewoon voorval voordoet binnen de inrichting waardoor nadelige gevolgen voor het milieu zijn ontstaan of dreigen te ontstaan. Deze verplichtingen zijn opgenomen in artikel 17.1 en artikel 17.2 van de Wm.

Hieronder hebben wij de gang van zaken weergegeven. Het betreft een samenvatting van de wettelijke regeling op hoofdlijnen. Aan deze samenvatting kunnen geen rechten worden ontleend, de wettelijke procedure is bepalend. Voor nadere inlichtingen kunt u zich wenden tot uw contactpersoon bij Provincie Overijssel.

Wat is een ongewoon voorval?

Onder ongewoon voorval in de zin van artikel 17.1 van de Wm moet naar het oordeel van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State in elk geval worden verstaan: elke gebeurtenis in een inrichting, ongeacht de oorzaak van die gebeurtenis, die afwijkt van de normale bedrijfsactiviteiten.

Dit begrip omvat derhalve zowel storingen in het productieproces en storingen in de voorzieningen van de inrichting, alsook ongelukken en calamiteiten.¹

Van belang is dat het ongewoon voorval nadelige gevolgen voor het milieu moet hebben veroorzaakt of dat deze gevolgen dreigen te ontstaan. Het gaat dan niet alleen om zeer ernstige nadelige gevolgen: elke vorm van nadelige gevolgen voor het milieu is aan de orde.

Wat moet u doen?

Als zich een ongewoon voorval voordoet dat nadelige gevolgen voor het milieu heeft veroorzaakt of dreigt te veroorzaken, moet de vergunninghouder (degene aan wie de vergunning is verleend, danwel degene die feitelijk de inrichting drijft):

- **onmiddellijk** de maatregelen treffen die redelijkerwijs van hem kunnen worden verlangd om de gevolgen van die gebeurtenis te voorkomen of, voorzover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zo veel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Niet alleen dient u zelf maatregelen te nemen, u dient ook meteen zonodig de hulpdiensten in te schakelen, zoals brandweer, ambulance en politie.
- **zo spoedig mogelijk** het voorval melden bij Provincie Overijssel via Milieupunt Overijssel, telefoonnummer 038 425 24 23. "Zo spoedig mogelijk" betekent dat u de provincie in kennis moet stellen zodra dit kan. Wij gaan er daarbij van uit dat een melding binnen een half uur gedaan moet worden.

Ten slotte dient u aan de Provincie Overijssel te melden

- **zodra deze bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:**
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het milieu van het voorval te kunnen beoordelen;
 - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;
 - e. de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Het verzamelen van de gevraagde gegevens kan uiteraard enige tijd in beslag nemen; deze gegevens dient u echter dan wel onverwijld aan Provincie Overijssel te verstrekken. Voor deze schriftelijke melding kunt u gebruikmaken van het meldingsformulier zoals dat op de provinciale internetpagina is opgenomen (www.overijssel.nl). Bovenstaande verplichtingen dient u in uw bedrijfsvoering te integreren en te borgen.

¹ ABRS 18 juli 2000, E03.98.0496, AB 2001/30

Bijlage 1

Evaluatieparagraaf MER

Evaluatieparagraaf milieu-effecten Afvalverwerkingsinrichting Elhorst-Vloedbelt te Zenderen, gemeente Borne in relatie tot de in het Milieu-effectrapport (MER) opgenomen gegevens.

Binnen drie jaar na in gebruikname van de inrichting verrichten Gedeputeerde Staten een MER-evaluatie-onderzoek. In deze evaluatie zullen onderstaande aspecten worden betrokken.

Verwijdering

- Aanbod te storten afval, afval voor overslag en nuttig toepasbaar afval;
- Samenstelling te storten afval;
- Hoeveelheid en samenstelling reststoffen percolaatzuivering.

Verstoring

- Geuremissie;
- Geluidemissie.

Verspilling

- Energieverbruik;
- Verbruik hulpstoffen percolaatzuivering;
- Waterverbruik;
- Verbruik bouwstoffen voor stortopbouw en milieumaatregelen.

Verspreiding

- Hoeveelheid en samenstelling percolaatzuivering;
 - Emissies via overige afvalwaterstromen, o.a. naar aangrenzende watergangen;
 - Emissie stof;
- Grondwaterkwaliteit.